



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 539

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 iulie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
510.		690.	6
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2002 privind programul de măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra agenților economici din sectorul agricol			
687.	2	★	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2002 privind programul de măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra agenților economici din sectorul agricol			
511.	3	514.	6-8
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective			
688.	3	691.	8
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective			
513.	4-6	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2002 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare			
Decizia nr. 166 din 6 iunie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală, aprobată și modificată prin Legea nr. 456/2001			
Decizia nr. 175 din 18 iunie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă			
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
955.		12-16	
— Ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2002 pentru asigurarea fondurilor necesare elaborării proiectelor aferente Programului SAPARD, Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2002 privind programul de măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra agenților economici din sectorul agricol**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 56 din 16 mai 2002 privind programul de măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra agenților economici din sectorul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 28 mai 2002.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 10 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 12 iulie 2002.
Nr. 510.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2002 privind programul de măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra agenților economici din sectorul agricol**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 56/2002 privind programul de măsuri de restructurare financiară a creanțelor deținute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Bancare asupra agenților economici din sectorul agricol și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 11 iulie 2002.
Nr. 687.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49 din 18 aprilie 2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 30 aprilie 2002.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 13 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 27 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 12 iulie 2002.
Nr. 511.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2002 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 98/1999 privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 11 iulie 2002.
Nr. 688.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2002
privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26 din 13 martie 2002 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 5 aprilie 2002, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 2 alineatul (1), punctul 12 va avea următorul cuprins:

„12. *organisme de plasament colectiv în valori mobiliare* — fondurile deschise de investiții și societățile de investiții care își orientează resursele mobilizate preponderent către investiția în valori mobiliare, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor C.N.V.M.;“

2. La articolul 2, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În caz de litigiu actele individuale emise de C.N.V.M. cu privire la calificările prevăzute la alin. (3) pot fi atacate cu recurs în fața Curții Supreme de Justiție — Secția contencios administrativ.“

3. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Administrarea conturilor individuale de investiții sau de plasament ale persoanelor fizice ori juridice se face în baza condițiilor convenite cu clientul.“

4. La articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Autorizarea poate fi respinsă dacă, deși sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), se constată că administrarea prudențială nu poate fi asigurată.“

5. La articolul 7, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Societatea de administrare a investițiilor are obligația de a transmite depozitarului toate informațiile privind operațiunile fondului, cel mai târziu până la ora 24,00 a zilei următoare celei în care acestea au fost efectuate, cu excepția zilelor nelucrătoare.“

6. La articolul 9, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Societatea de administrare a investițiilor are obligația să publice într-un cotidian cu difuzare națională decizia de denunțare a contractului de administrare sau de depozitare, în termen de 48 de ore de la data notificării către C.N.V.M. Comisia va publica decizia de denunțare a contractului de administrare sau de depozitare în Buletinul C.N.V.M., în mod gratuit.“

7. La articolul 16, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Activele unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare sau înscrisurile care atestă deținerea acestora trebuie încredințate unui depozitar, în vederea păstrării lor în condiții de siguranță.“

8. La articolul 16, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Regimul disponibilităților în numerar și al celor asimilate acestora va fi stabilit prin reglementări ale C.N.V.M.“

9. La articolul 21, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Activele investitorilor trebuie evidențiate în conturi separate de cele ale depozitarului, iar acesta, înainte de a elibera active, trebuie să analizeze tranzacțiile efectuate de către societatea de administrare a investițiilor în contul organismului de plasament colectiv în valori mobiliare administrat sau de către societatea de investiții ale cărei active le depozitează și să se asigure că sunt conforme din punctul de vedere al limitărilor, legalității și al normelor prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările C.N.V.M.“

10. La articolul 23, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Depozitarul are obligația să publice într-un cotidian de difuzare națională decizia de denunțare a contractului de depozitare, în termen de 48 de ore de la data notificării către C.N.V.M. Comisia va publica decizia de denunțare a contractului de depozitare în Buletinul C.N.V.M., în mod gratuit.“

11. La articolul 32, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Toate operațiunile organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare vor respecta regimul operațiunilor valutare.“

12. La articolul 33, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Un organism de plasament colectiv în valori mobiliare poate să achiziționeze valută inclusiv prin mijloace de împrumut reciproc, susținute de tip back-to-back.“

13. La articolul 39 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) Un organism de plasament colectiv în valori mobiliare nu poate deține mai mult de 5% din acțiunile emise de o societate de servicii de investiții financiare, o societate de administrare a investițiilor sau un depozitar.“

14. La articolul 40, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) În termen de 30 de zile de la data primirii tuturor documentelor necesare, C.N.V.M. se va pronunța cu privire la organismul de plasament colectiv în valori mobiliare și în legătură cu inițierea și derularea ofertei publice continue de titluri de participare sau va transmite obiecțiunile sale.“

15. Articolul 42 va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — În vederea protecției investitorilor, C.N.V.M. poate solicita motivat societății de administrare a investițiilor, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, să adopte modificări ale documentelor ce au stat la baza autorizării unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare ori de câte ori astfel de modificări sunt considerate necesare.“

16. La articolul 44, litera e) se abrogă.

17. La articolul 47, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (1) C.N.V.M. va emite reglementări privind conținutul minim și forma contractului de administrare, care va fi parte integrantă din prospectul de emisiune al fondului deschis de investiții.“

18. La articolul 55, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — (1) Capitalul social subscris și integral vărsat al unei societăți de investiții se înregistrează la Oficiul registrului comerțului și, pe această bază, la C.N.V.M., la momentul constituirii societății.“

19. La articolul 55, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Modificările survenite ca urmare a emisiunilor și răscumpărilor de acțiuni din timpul fiecărui exercițiu financiar se înregistrează la Oficiul registrului comerțului și, pe această bază, la C.N.V.M., în termen de maximum 30 de zile de la aprobarea bilanțului contabil și a contului de profit și pierdere, fără a fi necesară aprobarea adunării generale extraordinare a acționarilor.“

20. La articolul 56, după alineatul (3) se introduce alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Acțiunile unei societăți de investiții pot fi răscumpărate oricând de către emitent, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 34 și cu respectarea, în mod cumulativ, a următoarelor condiții:

a) se solicită de către un acționar sau un grup de acționari răscumpărarea unui pachet de acțiuni reprezentând minimum 5% din total;

b) acțiunile răscumpărate vor fi imediat anulate;

c) prețul de răscumpărare este calculat pe baza valorii activului net, cu respectarea reglementărilor C.N.V.M. aplicabile.“

21. La articolul 60, alineatul (2) se abrogă.**22. La articolul 62, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

„(2) Nerespectarea prevederilor alin. (1) lit. d) obligă la lichidarea plasamentului în respectivele valori mobiliare, în termen de maximum 90 de zile. Operațiunea trebuie urmărită, confirmată și notificată C.N.V.M. de către depozitar.“

23. La articolul 65, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Cu condiția prevederii în prospectul de emisiune, C.N.V.M. poate aproba ridicarea limitei stabilite la alin. (1) la maximum 10%. Deținerile cumulate de valori mobiliare ale unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare în capitalul social al societăților pentru care a obținut aprobarea de a investi mai mult de 5% din active nu pot depăși 40% din valoarea totală a activelor sale.“

24. La articolul 72 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) Termenul de avizare pentru materialele publicitare supuse autorizării C.N.V.M. este de 10 zile lucrătoare.“

25. Articolul 76 va avea următorul cuprins:

„Art. 76. — Situațiile financiare și cele cu privire la operațiunile prevăzute în raportul anual trebuie să fie auditate de către auditori financiari, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România. Raportul auditorului financiar, incluzând opinia și recomandările, va fi reprodus în întregime în raportul anual.“

26. La articolul 80, literele a) și b) ale alineatului (1) și alineatul (3) vor avea următorul cuprins:

„a) să convoace motivat și să audieze administratori, auditori, directori executivi și orice alte persoane care au legătură cu activitatea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare;

b) să ceară motivat convocarea ședințelor consiliilor de administrație sau a adunărilor generale ale acționarilor și să propună puncte pe ordinea de zi a acestora;

.....
(3) Actul de suspendare va specifica termenul și motivația suspendării. Suspendarea se poate prelungi și după expirarea termenului inițial stabilit, în situația în care motivul de suspendare se menține.“

27. Articolul 83 va avea următorul cuprins:

„Art. 83. — În cazul în care C.N.V.M. este sesizată sau se autosesează și constată că influența unui acționar prejudiciază administrarea prudențială a unei societăți de administrare a investițiilor sau a unei societăți de investiții ori supravegherea eficace a activității acestora, aceasta poate adopta măsura suspendării exercitării dreptului de vot pentru o parte din acțiunile acestuia, dar nu pentru mai mult de 50% din totalul deținerii, pe o perioadă de cel mult un an.“

28. Articolul 86 va avea următorul cuprins:

„Art. 86. — Situațiile financiare și cele privind operațiunile oricărei entități supuse autorizării, supravegherii și controlului C.N.V.M. vor fi elaborate în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu reglementările specifice emise de C.N.V.M. Situațiile financiare vor fi verificate și certificate de auditori financiari, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România.“

29. Articolul 87 se abrogă.**30. La articolul 89 alineatul (1), litera f) se abrogă.****31. La articolul 90, alineatul (7) va avea următorul cuprins:**

„(7) În cazul sancțiunilor contravenționale cu amendă nu se aplică prevederile art. 28 și 29 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.“

32. La articolul 101, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) După integrarea României în Uniunea Europeană își vor înceta aplicabilitatea prevederile art. 63 alin. (1) lit. c) și alin. (3), precum și restricțiile impuse prin prezenta ordonanță de urgență persoanelor fizice și juridice în legătură cu cetățenia, respectiv cu rezidența acestora.“

33. Articolul 103 va avea următorul cuprins:

„Art. 103. — (1) Prevederile Ordonanței Guvernului nr. 24/1993 privind reglementarea constituirii și funcționării fondurilor deschise de investiții și a societăților de investiții ca instituții de intermediere financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 30 august 1993, aprobată prin Legea nr. 83/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 14 octombrie 1994, nu se aplică entităților reglementate prin prezenta ordonanță de urgență. Orice alte dispoziții contrare se abrogă.

(2) Societăților de investiții financiare, înființate conform prevederilor Legii nr. 133/1996 pentru transformarea Fondurilor Proprietății Private în societăți de investiții financiare, li se aplică în continuare prevederile Ordonanței Guvernului nr. 24/1993 privind reglementarea constituirii și

funcționării fondurilor deschise de investiții și a societăților de investiții ca instituții de intermediere financiară, cu excepția prevederilor art. 27 lit. a) și b), până la data intrării în vigoare a legii speciale prevăzute la art. 102.“

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2002 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare, cu modificările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 27 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 12 iulie 2002.
Nr. 513.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2002
privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2002 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 11 iulie 2002.
Nr. 690.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2002
privind aprobarea Statutului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25 din 13 martie 2002 privind aprobarea Statutului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 4 aprilie 2002, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă: cap. II din Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 11 august 1994, cu modificările și completările ulterioare; cap. II din Ordonanța Guvernului nr. 69/1997 privind piețele reglementate de mărfuri, servicii și instrumente derivate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 30 august 1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 129/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 3 august 2000; Legea nr. 66/1997 cu privire la salarizarea membrilor și

personalului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, precum și a personalului burselor de valori, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 23 aprilie 1997, cu modificările ulterioare; pct. 41, 42 și 43 din anexa nr. II/2 la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 16 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare; anexa nr. III/1 și anexa nr. VI/2 lit. D pct. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 31 martie 2000, aprobată prin Legea nr. 383/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 20 iulie 2001, cu modificările ulterioare; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/1999 privind finanțarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din venituri extrabugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 februarie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 139/1999, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei ordonanțe de urgență.“

2. La articolul 1 din anexă, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) C.N.V.M. este subordonată Parlamentului și prezintă rapoarte acestuia prin comisiile pentru buget, finanțe și bănci ale celor două Camere, Comisia economică a Senatului și Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare a Camerei Deputaților.“

3. La articolul 2 din anexă, litera e) va avea următorul cuprins:

„e) prevenirea fraudei, a manipulării pieței și asigurarea integrității piețelor reglementate;“

4. La articolul 3 din anexă, alineatele (2), (4), (5), (6) și (8) vor avea următorul cuprins:

„(2) Numirea membrilor C.N.V.M., cu nominalizarea funcțiilor, se face la propunerea comună a comisiilor pentru buget, finanțe și bănci ale celor două Camere, a Comisiei economice a Senatului și a Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare a Camerei Deputaților.

„(4) În caz de indisponibilitate temporară a președintelui reprezentarea legală a C.N.V.M. revine unuia dintre vicepreședinții acesteia, desemnat de președinte, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (9), când reprezentarea legală, în absența președintelui și vicepreședinților, se atribuie comisarului cel mai vârstnic.

„(5) C.N.V.M. se întrunește în prezența a cel puțin 5 dintre membrii săi, incluzând președintele sau, în absența acestuia, unul dintre vicepreședinți.

„(6) Hotărârile sunt adoptate cu majoritate simplă. În caz de partaj egal al voturilor este decisiv votul președintelui sau, în cazul indisponibilității acestuia, cel al vicepreședintelui care conduce ședința.

„(8) Hotărârile adoptate sunt obligatorii pentru toți membrii C.N.V.M.; membrii care au votat împotriva pot solicita consemnarea opiniei separate în procesul-verbal al ședinței respective, iar cei absenți în procesul-verbal al primei ședințe la care participă. Președintele, respectiv vicepreședintele care a condus ședința, este obligat să semneze actele ce decurg din hotărârea adoptată, chiar dacă a votat împotriva.“

5. La articolul 4 din anexă, literele a), c) și e) ale alineatului (4) vor avea următorul cuprins:

„a) nu pot fi soți și nici rude ori afini până la gradul al treilea cu Președintele României, președinții Camerelor Parlamentului, membrii Guvernului, guvernatorul Băncii

Naționale a României, președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

c) nu pot exercita o altă funcție remunerată, publică sau privată, cu excepția celor de cadru didactic universitar și de consultant sau expert al organismelor internaționale;

e) nu trebuie să aibă cazier fiscal sau judiciar.“

6. La articolul 4 din anexă, litera f) a alineatului (4) se abrogă.

7. La articolul 4 din anexă, litera c) a alineatului (5) va avea următorul cuprins:

„c) prin revocare de către Parlament în cazul apariției unei incompatibilități sau a unui impediment dintre cele prevăzute la alin. (4);“

8. La articolul 4 din anexă, după litera d) a alineatului (5) se introduce litera e) cu următorul cuprins:

„e) prin deces.“

9. La articolul 5 din anexă, alineatele (1) și (4) vor avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 5

Colaborarea cu autoritățile statului și cu alte instituții publice

(1) C.N.V.M. colaborează cu Banca Națională a României, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, Consiliul Concurenței, Ministerul Public și cu alte autorități și instituții publice, în vederea îndeplinirii obiectivelor sale prevăzute la art. 2.

„(4) C.N.V.M. poate face schimb de informații atât publice, cât și confidențiale cu Banca Națională a României, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, Consiliul Concurenței, precum și cu alte autorități și instituții publice. În aplicarea prevederilor prezentului articol aceste autorități vor furniza informațiile în mod gratuit și nu vor invoca secretul de serviciu sau orice altă obligație legală de păstrare a confidențialității informațiilor deținute.“

10. La articolul 5 din anexă, după alineatul (5) se introduce alineatul (6) cu următorul cuprins:

„(6) C.N.V.M. va colabora cu organisme profesionale specializate pentru asigurarea bunei funcționări a piețelor reglementate.“

11. La articolul 7 din anexă, alineatele (6) și (7) vor avea următorul cuprins:

„(6) C.N.V.M. poate realiza, la cerere sau din oficiu, interpretarea oficială a tuturor reglementărilor emise de aceasta, aplicabile entităților reglementate și supravegheate.

„(7) C.N.V.M. este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale, prevăzute la alin. (1) și (2). În caz de litigiu actele individuale emise de către C.N.V.M. cu privire la interpretările prevăzute la alin. (6) pot fi atacate cu recurs în fața Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ. Până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească executarea actelor C.N.V.M. nu se suspendă.“

12. La articolul 9 din anexă, după alineatul (4) se introduce alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Deciziile și ordonanțele emise de către C.N.V.M. trebuie să conțină motivațiile de drept care au condus la luarea măsurilor respective.“

13. La articolul 10 din anexă, după alineatul (4) se introduce alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Delegarea de prerogative nu exonerează de răspundere C.N.V.M.“

14. La articolul 13 din anexă, literele a)–d) ale alineatului (2) vor avea următorul cuprins:

„a) o cotă de cel mult 0,08% din valoarea tranzacțiilor derulate pe orice piață reglementată, suportate de către cumpărător, cu excepția piețelor reglementate de instrumente financiare derivate;

b) o cotă de cel mult 0,1% din valoarea activului net al organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare;

c) o cotă de cel mult 0,5% din valoarea ofertelor publice de vânzare;

d) o cotă de cel mult 2% din valoarea ofertelor publice de cumpărare-preluare;“

15. La articolul 14 din anexă, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Excedentul din bugetul de venituri și cheltuieli înregistrat la sfârșitul anului se reportează ca sursă de finanțare în anul următor, iar deficitul se acoperă din sursele anului următor, inclusiv din împrumuturi bancare și de trezorerie.“

16. Articolul 16 din anexă va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 16

Raportul anual de activitate

(1) Cel târziu până la data de 30 aprilie a fiecărui an C.N.V.M. va trimite Parlamentului, respectiv comisiilor pentru buget, finanțe și bănci ale Senatului și Camerei Deputaților, Comisiei economice a Senatului și Comisiei

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 27 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 12 iulie 2002.
Nr. 514.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2002
privind aprobarea Statutului Comisiei Naționale
a Valorilor Mobiliare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2002 privind aprobarea Statutului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 11 iulie 2002.
Nr. 691.

pentru politică economică, reformă și privatizare a Camerei Deputaților, raportul său anual de activitate, raportul anual de audit financiar și execuția bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul precedent, care vor fi dezbătute în ședința comună a Camerelor.

(2) Comisiile pentru buget, finanțe și bănci ale celor două Camere, Comisia economică a Senatului și Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare a Camerei Deputaților pot dispune oricând verificarea activității C.N.V.M., în conformitate cu regulamentele Senatului și ale Camerei Deputaților.“

17. La articolul 17 din anexă, partea introductivă a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul nerespectării legilor care guvernează piețele de capital, piețele reglementate de mărfuri și instrumente financiare derivate, organismele de plasament colectiv în valori mobiliare sau a reglementărilor sale, C.N.V.M. poate dispune sesizarea organului de urmărire penală, pentru situația când fapta săvârșită constituie infracțiune, potrivit reglementărilor specifice, sau aplicarea, după caz, a următoarelor sancțiuni contravenționale:“

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002 privind aprobarea Statutului Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 166**

din 6 iunie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală, aprobată și modificată prin Legea nr. 456/2001

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 456/2001, excepție ridicată de Ștefania Stoicheci în Dosarul nr. 8.192/2001 al Judecătoria Sectorului 5 — municipiul București.

La apelul nominal răspunde partea Cristian Tecșila, lipsă fiind autorul excepției, precum și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează asupra cererilor formulate de către autorul excepției de neconstituționalitate și de Ministerul Finanțelor Publice pentru acordarea unui nou termen de judecată, în vederea asigurării apărării. Informează, de asemenea, că dosarul se află la al doilea termen de judecată întrucât la termenul anterior tot autorul excepției a solicitat amânarea judecării pentru același motiv invocat și în prezenta cerere.

Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public se opun acordării unui nou termen de judecată.

Deliberând, Curtea respinge cererile formulate, întrucât, potrivit art. 156 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pentru lipsă de apărare, temeinic motivată, instanța de judecată poate acorda un singur termen.

Partea prezentă, având cuvântul pe fond, lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 este justificată de existența unui caz excepțional, astfel încât nu sunt încălcate prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 ianuarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 8.192/2001, **Judecătoria Sectorului 5 — municipiul București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 456/2001**, excepție ridicată de Ștefania Stoicheci într-o cauză penală în care sunt aplicabile dispozițiile ordonanței criticate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că modificarea Codului penal și a Codului de procedură penală, care sunt legi organice, printr-o ordonanță de urgență, în lipsa unui caz excepțional, este contrară art. 114 din Constituție. De asemenea, se mai susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 207/2000 contravine

și art. 21 și 24 din Constituție, deoarece îngreuește accesul liber la justiție și dreptul la apărare.

Judecătoria Sectorului 5 — municipiul București apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece modificarea unei legi organice prin ordonanță de urgență, în absența cazului excepțional, este neconstituțională.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 sunt constituționale, deoarece Guvernul, pentru salvagardarea unui interes public, poate emite ordonanțe de urgență și în domenii rezervate legii organice.

Guvernul consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 207/2000 a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor constituționale ale art. 114 alin. (4), ale art. 21 și 24. Cazul excepțional reclamat de aceste dispoziții constituționale a fost determinat de pericolul public pe care îl constituiau furturile de bunuri din sistemele de irigații, din rețeaua de înaltă tensiune, de țigete sau produse petroliere ori gaze naturale din conducte etc. De asemenea, acest act normativ a devenit necesar pentru restabilirea echilibrului între pedepsele prevăzute de Codul penal și condițiile de acordare a suspendării condiționate a executării pedepsei, a executării pedepsei sub supraveghere și a executării pedepsei la locul de muncă. În sfârșit, se apreciază că prin prevederile ordonanței criticate nu este îngreuit nici liberul acces la justiție și nici dreptul la apărare.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 22 noiembrie 2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 456/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, ordonanța criticate încălcă dispozițiile constituționale ale art. 21, 24 și 114, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”;

— Art. 24: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”;

— Art. 114: „(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.

(5) Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată următoarele:

I. Potrivit unei prime critici de neconstituționalitate, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 207/2000 a fost adoptată cu încălcarea art. 114 alin. (1) din Constituție, care exclude posibilitatea delegării legislative în domenii rezervate legilor organice; or, conform prevederilor constituționale ale art. 72 alin. (3) lit. f), infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se reglementează prin lege organică, astfel încât Codul penal și Codul de procedură penală nu puteau fi modificate prin ordonanță de urgență. Pe de altă parte, se susține că „modificarea actelor normative menționate nu a fost reclamată de cazuri excepționale“, fiind, așadar, încălcate și prevederile alin. (4) al art. 114 din Constituție.

În legătură cu aceste susțineri, Curtea observă că ordonanța criticată nu a fost adoptată în temeiul unei legi de abilitare, situație în care Guvernul este obligat să țină seama, astfel cum prevede alin. (1) al art. 114 din Constituție, de domeniile rezervate legii organice, ci în temeiul alin. (4) al aceluiași articol, potrivit căruia, pentru adoptarea ordonanței de urgență, este necesară existența unui caz excepțional. Sub acest din urmă aspect, în absența unei definiții constituționale a conceptului de caz excepțional, în jurisprudența sa, Curtea a statuat — prin Decizia nr. 65 din 20 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995 — că acesta trebuie definit în raport cu „necesitatea și

urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public“. Așa fiind, Curtea este competentă să verifice, de la caz la caz, în măsura în care este sesizată, dacă ordonanța de urgență dedusă controlului de constituționalitate este impusă de o situație care întrunește trăsăturile unui caz excepțional, sens în care Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 15 din 25 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 14 iunie 2000.

Din examinarea Notei de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000, Curtea reține că adoptarea acestei ordonanțe în regim de urgență se justifică prin necesitatea protejării unor sectoare de importanță deosebită ale economiei naționale — sistemul energetic național și sectorul agricol —, confruntate la acea dată cu pierderi mari provocate de sustragerea de componente care asigură funcționarea sistemului energetic național, sistemelor de irigații, sistemelor ori dispozitivelor de semnalizare, alarmare ori alertare în caz de incendiu sau în caz de dezastru, precum și de sustrageri de produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite sau cisterne, iar pagubele cauzate prin astfel de fapte sunt de dimensiuni alarmante prin consecințele produse asupra economiei naționale. Se arată că, pornind de la aceste realități, se impune „preîntâmpinarea și combaterea cu maximă urgență și eficiență a furturilor ce periclitează principalele domenii ale economiei naționale“, prin perfecționarea unor dispoziții din Codul penal care reglementează infracțiunea de furt calificat, ce va fi sancționat cu pedepse mai grele, care să corespundă gravității faptelor săvârșite și vinovăției făptuitorilor. În sfârșit, se arată că prin noile dispoziții „se urmărește o reșezare a competenței materiale a instanțelor judecătorești“, astfel încât să se asigure soluționarea mai rapidă a cauzelor penale cu acest obiect.

În raport de cele arătate, Curtea consideră că în speță sunt întrunite elementele cazului excepțional, în accepțiunea art. 114 alin. (4) din Constituție, motiv pentru care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 207/2000 nu contravine textului constituțional, astfel încât sub acest aspect excepția de neconstituționalitate ridicată urmează a fi respinsă.

II. Cea de-a doua critică de neconstituționalitate, potrivit căreia dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 456/2001, îngreunesc accesul liber la justiție și dreptul la apărare, încălcând astfel art. 21 și 24 din Constituție, urmează, de asemenea, să fie respinsă, întrucât Curtea nu reține contrarietatea dintre dispozițiile de lege criticate și textele constituționale menționate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală, aprobată și modificată prin Legea nr. 456/2001, excepție ridicată de Ștefania Stoicheci în Dosarul nr. 8.192/2001 al Judecătoriei Sectorului 5 — municipiul București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 iunie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 175

din 18 iunie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999, excepție ridicată de Dan Balaș în Dosarul nr. 4.028/2000 al Tribunalului Bihor.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 4.028/2000, **Tribunalul Bihor a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999**, excepție ridicată de Dan Balaș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate „restrâng liberul acces la justiție pentru apărarea unor drepturi fundamentale ale cetățeanului, limitând la două grade de jurisdicție procedura de judecată a litigiilor de muncă“. De asemenea, se mai susține că prevederile art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 „institue o inegalitate între cetățeni prin aceea că o parte dintre ei au acces la două căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în vreme ce alții au la dispoziție o singură cale de atac, încălcându-se prin aceasta dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție“.

Tribunalul Bihor consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece „indiferent că legea recunoaște două sau trei grade de jurisdicție, accesul la justiție este deschis, iar atâta vreme cât legea este în vigoare, toate litigiile de muncă sunt supuse aceluiași regim“. Totodată, se arată că „excepția invocată nici nu-și găsește aplicabilitate în cauză, întrucât litigiul se află pe rol în cel de-al treilea grad de jurisdicție, respectiv în recurs, după ce s-a pronunțat în cauză o hotărâre în primă instanță și o decizie în apel“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 este neîntemeiată. Se apreciază că „instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și a modalităților de exercitare a căilor de atac este, potrivit art. 125 alin. (3) și art. 128 din Constituție, de competență exclusivă a organului legislativ“.

Se consideră, de asemenea, că textele de lege criticate sunt constituționale și în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece „acestea se aplică tuturor persoanelor ce au calitatea de subiect al raportului juridic de muncă, fără nici o discriminare“.

Guvernul, ținând seama și de jurisprudența Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președintele Senatului nu a trimis punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 79: „(1) Hotărârile instanței de fond sunt definitive.

(2) Hotărârile motivate ale instanței de fond se redactează și se comunică părților în termen de cel mult 15 zile de la pronunțare.“

— Art. 80: „Termenul de recurs este de 10 zile de la data comunicării hotărârii pronunțate de instanța de fond.“

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale contravin principiului egalității în drepturi, conștințit prin art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări“, precum și celui al accesului liber la justiție, consacrat la art. 21 alin. (1) din Constituție, care arată că „Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime“.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu contravin normelor cuprinse în art. 16 și 21 din Constituție. Dispozițiile art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999 instituie reguli procedurale de imediată aplicare. De altfel, Curtea Constituțională a statuat constant că „este de competență exclusivă a organului legislativ instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și a modalității de exercitare a căilor de atac, iar principiul accesului liber la justiție presupune tocmai posibilitatea celor interesați de a le exercita“. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 45 din 23 martie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 20 mai 1999. Ca urmare, accesul liber la justiție este asigurat în condiții de egalitate pentru toți cetățenii care sunt părți ale unui conflict de drepturi și, în consecință, nu este îngrădit prin normele procedurale instituite de dispozițiile art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999. Accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor

judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care, asigurând posibilitatea de a se ajunge în fața instanțelor judecătorești în condiții de egalitate, poate stabili reguli deosebite în situații deosebite, cum sunt cele legate de asigurarea celerității soluționării cererilor privind conflictele de drepturi. În sensul celor prezentate mai sus este și jurisprudența Curții Constituționale, care, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994 privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a statuat că „Accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procedurale, inclusiv la căile de atac, se face cu respectarea regulilor de competență și procedură de judecată stabilite de lege“. De asemenea, prin Decizia nr. 60 din 14 octombrie

1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1994, și prin Decizia nr. 38 din 26 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 13 mai 1998, Curtea Constituțională a statuat că accesul liber la justiție nu presupune în toate cazurile „accesul la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Curtea Supremă de Justiție — și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, iar acesta, asigurând posibilitatea de a ajunge în fața instanțelor judecătorești, în condiții de egalitate, poate stabili reguli deosebite“.

În aceste condiții excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 și 80 din Legea nr. 168/1999, excepție ridicată de Dan Balaș în Dosarul nr. 4.028/2000 al Tribunalului Bihor.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 iunie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE,
TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI

ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2002 pentru asigurarea fondurilor necesare elaborării proiectelor aferente Programului SAPARD, Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

în temeiul prevederilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2002 pentru asigurarea fondurilor necesare elaborării proiectelor aferente Programului SAPARD, Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“ și ale art. 3 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, cu modificările ulterioare, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice pentru punerea în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2002 pentru asigurarea fondurilor necesare elaborării proiectelor aferente Programului SAPARD, Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Serviciul SAPARD și Direcția generală economică și relații bugetare din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Ion Șelaru,
secretar de stat

București, 5 iulie 2002.
Nr. 955.

NORME METODOLOGICE

pentru punerea în aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2002 pentru asigurarea fondurilor necesare elaborării proiectelor aferente Programului SAPARD, Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“

CAPITOLUL I

Definiții

ARTICOLUL 1

În sensul prezentelor norme, se înțelege prin:

— *Program SAPARD* — Program Special de Preaderare pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală;

— *Planul Național pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală* (numit în continuare *PNADR*) — programul aprobat de Comisia Europeană, în baza căruia se implementează Programul SAPARD în România. Planul conține mai multe măsuri printre care și Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“;

— *Măsura* — domeniul în care sunt clasificate tipurile de proiecte ce vor fi cofinanțate. Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“ are ca submăsuri: drumuri în zonele rurale, alimentări cu apă în sistem centralizat în zonele rurale, canalizare în sistem centralizat în zonele rurale;

— *beneficiarii finali* — pentru Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“ — consiliile locale comunale și/sau asocierile cu statut juridic între consiliile locale comunale, care preiau responsabilitatea realizării unui proiect și a exploatarei ulterioare;

— *proiect* — orice operațiune de investiție întreprinsă de beneficiarul final în cadrul Programului SAPARD;

— *Agenția SAPARD* — organismul stabilit de România care să îndeplinească funcția de implementare și de plată în cadrul Programului SAPARD;

— *birourile regionale de implementare a Programului SAPARD (BRIPS)* — structuri fără personalitate juridică ale Agenției SAPARD, amplasate potrivit regiunilor de dezvoltare constituite în temeiul Legii nr. 151/1998 privind dezvoltarea regională în România;

— *Serviciul tehnic delegat* — organismul delegat în conformitate cu art. 14 pct. 2.3.1–2.3.8 din secțiunea A din anexa la Acordul multianual de finanțare ratificat prin Legea nr. 316/2001.

Prin Acordul-cadru nr. 2/2001, încheiat între Agenția SAPARD și Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, s-a stabilit că pentru Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“ Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței are ca atribuție efectuarea primei verificări tehnice și financiare a cererilor de finanțare și a cererilor de plată. În vederea realizării activităților din cadrul atribuțiilor delegate conform Acordului-cadru nr. 2/2001, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței este constituit dintr-un serviciu central și opt birouri regionale amplasate în aceleași localități cu BRIPS;

— *cererea de finanțare* — solicitarea scrisă pe care potențialul beneficiar o înaintează la BRIPS pentru obținerea finanțării nerambursabile; din componența acesteia fac parte integrantă studiul de fezabilitate al obiectivului de investiție și documentele justificative necesare analizei proiectului;

— *studiul de fezabilitate* — documentația care cuprinde caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai investiției, prin care se asigură utilizarea rațională și eficientă a cheltuielilor de capital și a cheltuielilor materiale pentru satisfacerea cerințelor economice și sociale în domeniul respectiv.

CAPITOLUL II

Modul de decontare

ARTICOLUL 2

(1) Din fondurile prevăzute în bugetul de stat pe anul 2002, aprobat prin Legea nr. 743/2001, cu rectificările ulterioare, este alocată în mod distinct în bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței suma necesară punerii în aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 73/2002 pentru elaborarea studiilor de fezabilitate pentru proiectele din cadrul Măsurii 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale“ a Programului SAPARD.

(2) Se admit spre decontare cheltuieli aferente elaborării studiilor de fezabilitate, precum și actualizării conform cerințelor Programului SAPARD a unor studii de fezabilitate existente, pentru următoarele tipuri de proiecte:

a) drumuri în zonele rurale: construirea de drumuri de interes local noi și modernizarea drumurilor de interes local existente;

b) alimentare cu apă în sistem centralizat în zonele rurale: construirea unor lucrări noi de alimentare cu apă, extinderea și/sau modernizarea lucrărilor existente;

c) canalizări în sistem centralizat în zonele rurale: construirea unor lucrări noi de canalizare, extinderea și/sau modernizarea lucrărilor existente.

(3) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va deconta cheltuielile cu proiectarea studiilor de fezabilitate care se încadrează în următoarele limite maxime:

a) cost de proiectare pentru toate fazele (studiul de fezabilitate, proiect tehnic, caiete de sarcini, detalii de execuție, urmărirea execuției), inclusiv documentația pentru avizele aferente — maximum 7% din valoarea totală a investiției;

b) cost de proiectare pentru studiul de fezabilitate nou, inclusiv documentația pentru avize — maximum 10% din costul proiectării pentru toate fazele;

c) cost de proiectare pentru studiul de fezabilitate actualizat, inclusiv actualizarea documentației pentru avize — maximum 3% din costul proiectării pentru toate fazele.

(4) În vederea decontării cheltuielilor cu proiectarea studiilor de fezabilitate consiliile locale comunale și/sau asocierile cu statut juridic dintre consiliile locale comunale vor transmite Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței o cerere prealabilă întocmită conform anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, în care se vor preciza tipul de proiect și suma estimativă solicitată. Cererea prealabilă se va depune imediat după data publicării prezentelor norme metodologice, dar nu mai târziu de 31 octombrie 2002. Solicitățile vor fi analizate, centralizate sub forma unor liste și aprobate de ordonatorul principal de credite.

(5) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va înștiința consiliile locale comunale și/sau asocierile cu statut juridic dintre consiliile locale comunale despre soluționarea cererilor prelabile.

(6) Consiliile locale comunale și/sau asocierile cu statut juridic dintre consiliile locale comunale ale căror cereri prelabile au fost aprobate de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței vor depune la Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței o cerere-tip pentru solicitare de fonduri, întocmită conform anexei nr. 2 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, până la data de 20 a fiecărei luni, dar nu mai târziu de 20 decembrie 2002.

(7) Cererea-tip va fi însoțită de decontul întocmit conform anexei nr. 3 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice și de documentele justificative prezentate în anexa nr. 4 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(8) Decontarea se va efectua în luna imediat următoare celei în care a fost înregistrată cererea-tip împreună cu decontul și cu documentele justificative.

CAPITOLUL III Alocarea fondurilor

ARTICOLUL 3

(1) În bugetul de stat pe anul 2002 fondurile necesare decontării cheltuielilor de proiectare, efectuate cu întocmirea studiilor de fezabilitate necesare elaborării documentațiilor aferente Programului SAPARD, Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale” pe anul 2002, se prevăd distinct la capitolul 63.01 „Serviciul Dezvoltare Publică și Locuințe” titlul „Transferuri de la bugetul de stat către bugetele locale pentru finanțarea proiectării studiilor de fezabilitate aferente proiectelor SAPARD — Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale”.

(2) Pe baza centralizării cererilor-tip și a deconturilor depuse de consiliile locale comunale și/sau asocierile cu statut juridic dintre consiliile locale comunale, în limita sumelor aprobate prin legea bugetului de stat cu această destinație, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, prin Direcția generală economică și relații bugetare, solicită Ministerului Finanțelor Publice, până la data de 25 a fiecărei luni, deschiderea de credite bugetare.

(3) Sumele vor fi virate consiliilor locale comunale și/sau asocierilor cu statut juridic dintre consiliile locale comunale ca potențiali beneficiari ai Programului SAPARD, în conturi special deschise cu această destinație la trezoreriile statului la care consiliile locale comunale își au deschise conturile. Denumirea contului va fi „Venituri din fonduri de la bugetul de stat pentru finanțarea proiectării studiilor de fezabilitate aferente proiectelor SAPARD — Măsura 2.1”. Aceste venituri se vor evidenția în bugetele consiliilor locale la un capitol ce se va denumi „Venituri cu destinație specială”, subcapitolul „Venituri pentru finanțarea studiilor de fezabilitate aferente proiectelor SAPARD — Măsura 2.1”.

(4) Consiliile locale comunale și/sau asocierile cu statut juridic dintre consiliile locale comunale au obligația de a înregistra în contabilitatea proprie operațiunile legate de primirea și utilizarea fondurilor primite de la bugetul de stat. Primirea și utilizarea acestor fonduri se reflectă în execuția bugetară a consiliului local comunal beneficiar.

CAPITOLUL IV Atribuții

ARTICOLUL 4

Atribuțiile Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței

Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței are următoarele atribuții:

1. prin serviciul central și cele opt birouri regionale, coordonează, urmărește și sprijină, printr-o îndrumare metodică unitară și coerentă, elaborarea sau reactualizarea de către consiliile locale comunale și/sau asocierile cu statut juridic dintre consiliile locale comunale a studiilor de fezabilitate pentru proiectele SAPARD;

2. analizează și centralizează cererile prealabile, aprobă lista privind fondurile solicitate pentru decontarea cheltuielilor cu proiectarea studiilor de fezabilitate și solicită Ministerului Finanțelor Publice deschiderea de credite;

3. efectuează plățile către consiliile locale comunale și/sau asocierile cu statut juridic dintre consiliile locale comunale beneficiare, în limita sumelor aprobate și pe baza documentelor justificative depuse de acestea.

ARTICOLUL 5

Atribuțiile consiliilor locale comunale și/sau ale asocierilor cu statut juridic dintre consiliile locale comunale

Consiliile locale comunale și/sau asocierile cu statut juridic dintre consiliile locale comunale au următoarele atribuții:

1. urmăresc ca elaborarea studiilor de fezabilitate pentru proiectele SAPARD să se facă în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

2. urmăresc ca devizul general al obiectivului să fie întocmit în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 376/1994 privind metodologia de elaborare a devizului general pentru obiectivele de investiții;

3. urmăresc și răspund ca achiziția serviciului de proiectare a studiului de fezabilitate sau de actualizare a unui studiu de fezabilitate existent să se facă în conformitate cu legislația în vigoare privind achizițiile publice;

4. urmăresc obținerea avizelor și a acordurilor solicitate prin certificatul de urbanism, precum și a acordului Ministerului Finanțelor Publice, potrivit legii;

5. solicită decontarea, cu respectarea modelelor prezentate în anexele nr. 3 și 4;

6. răspund, în condițiile legii, de contractarea, utilizarea și decontarea sumelor primite pentru realizarea proiectării studiului de fezabilitate.

ANEXA Nr. 1

la normele metodologice

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI

Nr. din 2002

CERERE PREALABILĂ pentru solicitare de fonduri

Către

Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței
municipiul București, bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1

Domnule ministru,

Consiliul Local al Comunei, cu sediul în comuna, județul, regiunea, în calitate de potențial beneficiar al Programului SAPARD, vă roagă să aprobați alocarea sumei de lei din fondurile cuprinse în bugetul de stat prin bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, pentru întocmirea studiilor de fezabilitate aferente proiectelor SAPARD — Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale”, pe anul 2002.

Consiliul Local al Comunei intenționează să elaboreze/actualizeze un studiu de fezabilitate pentru obiectivul de investiție*):

Declarăm pe propria răspundere că serviciul de proiectare a studiului de fezabilitate pentru care se solicită suma va fi achiziționat în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 212/2002.

Cu stimă,

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI

Primar,

Serviciul contabilitate
Contabil-șef,

*) Obiectiv de investiție poate fi:

1. construirea de drumuri de interes local noi și modernizarea drumurilor de interes local existente;
2. construirea unor lucrări noi de alimentare cu apă, extinderea și/sau modernizarea lucrărilor existente;
3. construirea unor lucrări noi de canalizare, extinderea și/sau modernizarea lucrărilor existente. Toate obiectivele vor fi amplasate în zona rurală.

ANEXA Nr. 2

la normele metodologice

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI
Nr. din 2002

C E R E R E - T I P
pentru solicitare de fonduri

Către
Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței
municipiul București, bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1

Consiliul Local al Comunei, cu sediul în comuna, județul, regiunea, cont virament nr., deschis la Trezoreria, în calitate de beneficiar al fondurilor alocate din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, pentru întocmirea studiilor de fezabilitate aferente proiectelor SAPARD — Măsura 2.1 „Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale”, pe anul 2002, solicită decontarea cheltuielilor efectuate cu elaborarea proiectării studiului de fezabilitate pentru obiectivul de investiție*):
.....
....., în sumă de lei.

Suma de lei va fi virată în contul Consiliului Local al Comunei nr., deschis la Trezoreria cu această destinație. Consiliul Local al Comunei se obligă să gestioneze suma potrivit normelor legale în vigoare și să înregistreze în contabilitatea proprie primirea și utilizarea sumei.

Declarăm pe propria răspundere că serviciul de proiectare a studiului de fezabilitate pentru care se solicită decontarea a fost achiziționat în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 212/2002.

Anexăm documentele justificative solicitate potrivit anexei nr. 3 la normele metodologice.

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI

Primar,

Serviciul contabilitate
Contabil-șef,

*) Obiectiv de investiție poate fi:

1. construirea de drumuri de interes local noi și modernizarea drumurilor de interes local existente;
2. construirea unor lucrări noi de alimentare cu apă, extinderea și/sau modernizarea lucrărilor existente;
3. construirea unor lucrări noi de canalizare, extinderea și/sau modernizarea lucrărilor existente. Toate obiectivele vor fi amplasate în zona rurală.

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI
Nr. din 2002

D E C O N T

privind cheltuielile efectuate de Consiliul Local al Comunei cu elaborarea studiului de fezabilitate pentru obiectivul de investiție*) din fondurile alocate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 73/2002

— lei —

Nr. crt.	Valoarea maximă aprobată de către M.L.P.T.L.	Valoarea prevăzută în contractul de proiectare	Valoarea solicitată pentru decontare	Numărul/ data facturii	Valoarea facturii	Observații
TOTAL valoare solicitată pentru decontare:					

Primar,

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

Viza CFP

Director economic,

Numele și prenumele

Semnătura

*) Obiectiv de investiție poate fi:

1. construirea de drumuri de interes local noi și modernizarea drumurilor de interes local existente;

2. construirea unor lucrări noi de alimentare cu apă, extinderea și/sau modernizarea lucrărilor existente;

3. construirea unor lucrări noi de canalizare, extinderea și/sau modernizarea lucrărilor existente. Toate obiectivele vor fi amplasate în zona rurală.

L I S T A

cuprinzând documentele solicitate de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței pentru decontare

— Cerere prealabilă pentru solicitare de fonduri conform anexei nr. 1 la normele metodologice

— Cerere-tip pentru solicitare de fonduri conform anexei nr. 2 la normele metodologice

— Decont privind cheltuielile efectuate cu elaborarea studiului de fezabilitate conform anexei nr. 3 la normele metodologice

— Fișa de verificare a conformității administrative (M2.1—E2.1), semnată de BRIPS, ca dovadă că s-a depus proiectul pentru finanțare prin Programul SAPARD

— Copie de pe procesul-verbal de predare a documentației tehnico-economice, faza studiu de fezabilitate,

încheiat între consiliul local comunal și proiectant, semnată și ștampilată pentru conformitate cu originalul de către primar

— Copie de pe contractul de proiectare, semnată și ștampilată pentru conformitate cu originalul de către primar

— Copie de pe facturile emise de proiectant, însușite de consiliul local comunal prin semnăturile autorizate. Copia va fi semnată și ștampilată pentru conformitate cu originalul de către primar și va avea viza „Control financiar preventiv” în original.

NOTĂ:

Decontarea se va face după transmiterea la Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței a procesului-verbal de verificare a studiului de fezabilitate de către BS-M.L.P.T.L., din punct de vedere al cerințelor Programului SAPARD.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro